

LA CĂRĂ ROSIE

ORGAN AL COMITETELOR ORĂȘENESC ȘI RAIONAL P.C.R. ARAD
ȘI AL SFATURILOR POPULARE ORĂȘENESC ȘI RAIONAL

Arad, anul XXII nr. 6641

4 pag. 25 bani

Joi, 30 decembrie 1965

ZIUA REPUBLICII

Republica noastră are astăzi 18 ani. Întregul popor român sărbătorește cu bucurie aniversarea marelui eveniment al proclamării Republicii, care a marcat înălțarea de pe arena istoriei a monarhiei, cucerirea întregii puteri de către clasa muncitoare, trecerea la o nouă etapă istorică — etapa împlinirii sarcinilor revoluției socialiste, a construirii socialismului în patria noastră. Privim în retrospectivă și perspectiva istoriei, cel 18 ani sînt puțin la număr. Ei sînt însă valoroși prin conținutul lor, prin faptul că au adus transformări atât de adînci, cum altădată secole întregi n-au fost în stare s-o facă. România de odinioară, vegetînd în mizerie și înăpăstare, a devenit o țară în plin avînt a tuturor forțelor ei creatoare, o țară în care socialismul a învins definitiv la orașe și sate. Triumful deplin al socialismului la orașe și sate, lichidarea pentru totdeauna a exploatarei omului de către om, reprezintă cea mai mare victorie politică a partidului nostru după cucerirea puterii; ea înfrunghiează înfrîngerea visurilor pentru care au luptat și s-au jertfit cel mai bun fil al clasei muncitoare, al poporului român — a răta țovărășul Nicolae Ceaușescu la Congresul al IX-lea al partidului.

Eliberați de orice exploatare și asuprire, devenit stăpîn al bogățiilor țării și al propriilor lui destine, poporul muncitor s-a dovedit în stare să împlătească adevărate minuni. Numeroasele fabrici și uzine, mine și schele, marile combinate și puternicele centrale electrice înălțate în acești ani, cooperativile agricole de producție pe ale căror ogoare lucrează zeci de mii de tractoare și mașini agricole, nobile cartiere de locuințe, care înlinesc și înfrumusețază orașele, instituțiile de învățămînt și sănătate, cultură și artă, de care beneficiază întregul popor, conturează cu vigoare tabloul țării în plin progres.

Fundamental trinitic al împlinirii din toate domeniile îl constituie dezvoltarea rapidă, pe o linie continuu ascendentă, a economiei naționale. În aceasta își găsește expresie rezultatele politicii de industrializare socialistă, urmată cu consecvență de partid, ca singura cale pentru crearea și dezvoltarea bazei tehnico-materiale a socialismului, pentru valorificarea superioară a resurselor naturale ale țării, pentru creșterea nivelului de trai al poporului.

La a 18-a aniversare a Republicii, poporul nostru muncitor se prezintă cu succese de seamă, dobîndite sub conducerea partidului. Așa cum au arătat lucrările recentei sesiuni a Marii Adunări Naționale, încheiem sesenul cu bogate realizări în toate domeniile de activitate. Reflectînd dinamismul procesului de industrializare a țării, producția globală industrială este la sfîrșitul acestui an cu circa 13 la sută mai mare de-

cît în 1964, depășind prevederile planului cu peste 1,3 miliarde de lei. Numeroase întreprinderi din țară, printre care și Uzinele de vagoane, întreprinderea de producție finită din Iernia, Uzina de reparării, întreprinderea „7 Noiembrie” și multe altele din orașul nostru, au îndeplinit planul anual înainte de termen. În acest ultim an al sesenului, oamenii muncii arădeni și-au depășit sarcinile de plan cu circa doi la sută, realizînd în plus o producție a cărei valoare depășește 70 milioane de lei.

Este semnificativ pentru avîntul industriei noastre că ramurile producătoare de mijloace de producție, hotărîtoare pentru progresul întregii economii, s-au dezvoltat într-un ritm superior celui înregistrat pe ansamblul industriei. Producția de energie electrică a crescut cu 24 la sută față de anul trecut; producția de oțel a ajuns la peste 3,4 milioane de tone, realizîndu-se pe această bază un spor al producției de laminat de peste 240.000 tone față de 1964. Anul acesta s-a pus baza unei noi industrie — producția de aluminiu — prin intrarea în funcțiune a uzinelor de la Oradea și Slatina. Industria chimică, industria construcțiilor de mașini, transporturilor și alte ramuri ale economiei au cunoscut o mare dezvoltare.

Ca urmare a construirii unor mari întreprinderi, dotate cu tehnica avansată, a modernizării și reutilizării întreprinderilor vechi, a crescut mult potențialul economic al țării, creîndu-se premisele pentru succese și mai mari în viitor. Recenta plenară a Comitetului Central al partidului, ca și lucrările Marii Adunări Naționale au îndreptat eforturile oamenilor muncii spre împlinirea sarcinilor primului an al noului cincinal, ale cărui ritmuri și proporții sînt orientate potrivit Directivelor Congresului al IX-lea al partidului.

O dezvoltare permanentă a cunoașterii agriculturii. Față de media ultimilor ani, producția agricolă a sporit, îndeosebi la grâu, a crescut numărul animalelor, obținîndu-se sporuri la producția de carne, lapte, lînă etc. În ralonul Arad recolte sporite la hectar au obținut în special gospodăriile agricole de stat Nădlac, Semlac, Uvinș, cooperativele agricole de producție din Peregu Mare, „Lumea nouă” din Curțici, Sîmărtin, Dorobanți etc. Prin împlinirea prevederilor planului de stat cu privire la agricultură — Intemeiate pe Directivile Congresului al IX-lea al partidului și sarcinile trasate de plenara din noiembrie a CC al PCR — se vor înregistra în anul 1966 noi realizări în această ramură deosebit de importantă a economiei noastre naționale. Partidul și statul nostru îndreaptă eforturile oamenilor muncii de la sate spre dezvoltarea in-

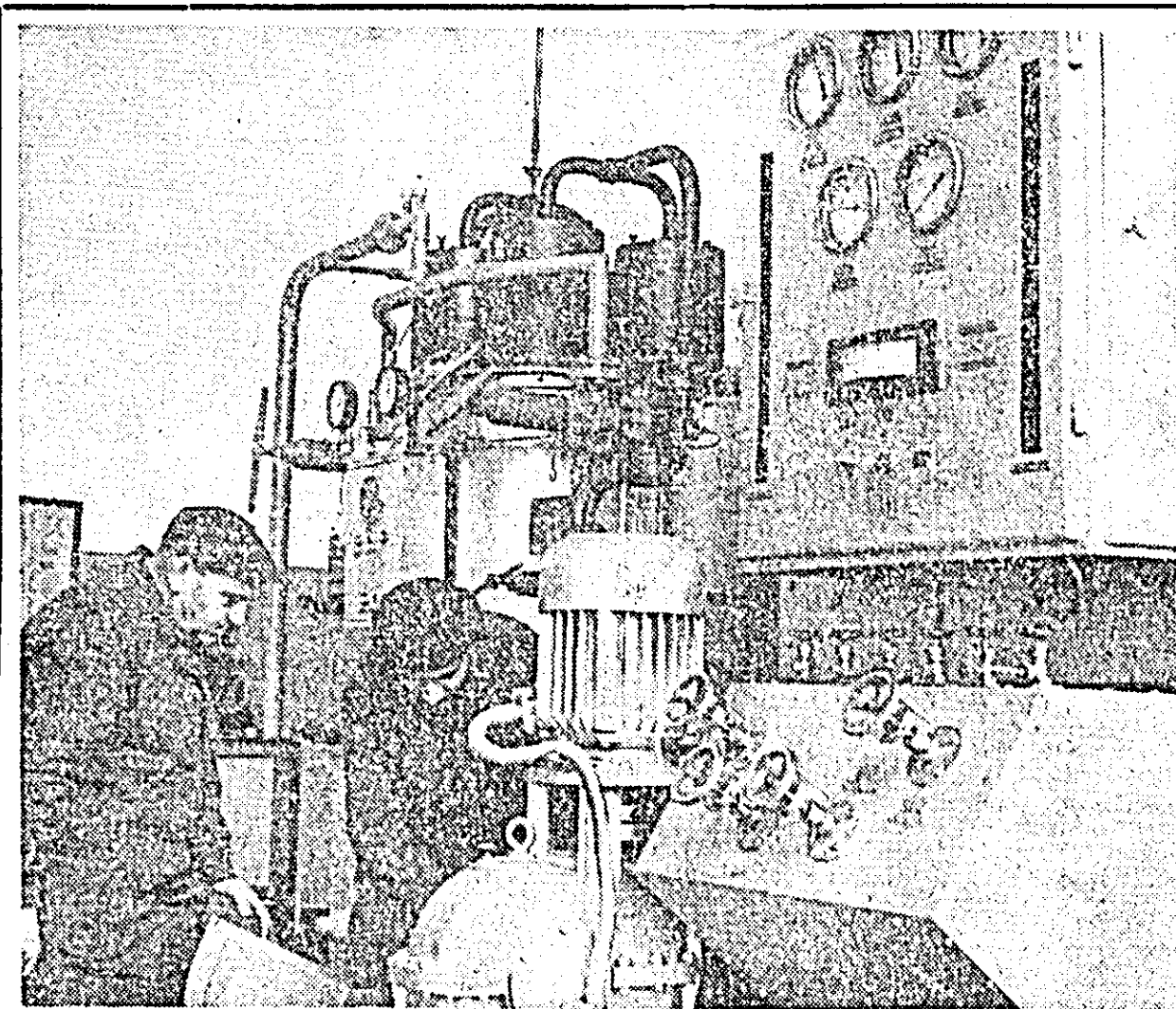
(Continuare în pag. a II-a)

Miscarea artistică de masă a dobîndit o pondere însemnată în viața culturală a țării noastre. Aproape în toate localitățile rurale și urbane există una sau multe formații de amatori; ele reunește peste un milion de oameni al muncii. Numai în ultimul timp numărul corurilor și al echipelor de dansuri a crescut de aproape șapte ori.

Și în orașul nostru artiștii amatori desfășoară o rodnică activitate. ÎN CLISEU: o parte a echipei de dansuri a Uzinelor „30 Decembrie”.

TRĂIASCĂ scumpa noastră patrie REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

Unul din obiectivele industriale

ale acestui an:

FABRICA DE OXIGEN

La două luni după intrarea
în probe tehnologice

Octombrie 1965. O dimineață ca de vară. În artera industrială a orașului nostru își anunța intrarea încă un obiectiv al sesenului. Incepeau probele tehnologice la noua fabrică de oxigen, cu aproape două luni înainte de termen.

Oameni pricepuți, meșteri în prepararea oxigenului, aduși aici din marile fabrici de oxigen ale patriei ca inginerul Mihai Tudor sau maestrul Dionisie Suciu luau atenție „pulsul” noilor instalații. Și cum acest puls se dovedea din primele clipe absolut normal, fabrica a început să producă încă în perioada probelor tehnologice.

O altă dimineață, de decembrie. Fabrica de oxigen din Arad împlinește două luni. În tot timpul probelor tehnologice nu s-a ivit nici o defecțiune. Și, ceea ce este mai semnificativ, la numai două luni după intrarea în probe tehnologice fabrica este în măsură să producă cu întreaga capacitate proiectată.

Dar, știți oare, dragi cititori, cum arată o fabrică de oxigen? Acceptînd că pentru mulți dintre dumneavoastră, ca de altfel și pentru noi, fabrica „a fost un obiectiv deosebit, acceptat”-ne ca ghid, pentru cîteva clipe, într-o vizită, imaginărilor de-șigur, în incinta ei.

Să începem cu nesfîrșita „magazie de materii prime”. O curte, ca toate curțile, deocamdată poate mai corect spus, o împrejurime ca toate împrejurimile. Pentru că, un compresor rutier abia a început să tăvăluiească un drum nou, de cîteva sute de metri, proaspăt pavat, ce va lega fabrica de oxigen cu vecina ei mai mare, Uzinele de vagoane. În apropiere se nivelează terenul și încep să se fixeze jaloanele aleilor unui viitor parc. Va fi foarte frumos în această originală „magazie” în care, aerul răcoros de dimineață, materia primă folosită în fa-

M. ROSENFELD

(Continuare în pag. a II-a)

Prevederile
contractului colectiv
au fost îndeplinite

Analizînd îndeplinirea contractului colectiv pe anul 1965, organizația de partid de la fabrica de ceasuri „Victoria” a ajuns la concluzia că s-a muncit bine în acest an. Astfel, toate cele 34 angajamente luate (18 de către conducerea administrativă și 16 de către comitetul sindical) au fost îndeplinite în total. Față de angajamentul de a depăși producția globală cu 100.000 lei, pînă la sfîrșitul anului se vor realiza peste 200.000 lei iar la producția marfă în loc de 200.000 lei se vor realiza 225.000 lei. Un alt exemplu elocvent este și angajamentul de a executa peste plan 1.000 ceasuri față de care se vor realiza pînă la sfîrșitul anului 1.400 bucati.

În vederea ridicării cunoștințelor profesionale, au fost organizate cursuri de specialitate cu muncitorii și cu controlorii tehnici de calitate, au fost ținute 12 conferințe cu caracter tehnic, ideologic și cultural-educativ și altele.

ȘTEFAN HENGER, coresp.

Sentimentul patriei

Cînd ard ca o cometă-n faptul serii
Pulverizat în gînduri și idei;
Cînd primăvara înfloresc cu merii
Și toamna cînd m-aplec, de rod, cu ei;
Cînd mă cobor, uitit, ca-ntr-o flîntîă
În viitor sau în trecutul atîns;
Cînd umbli-n muni cu vîntul luat de mînd,
Ori mă-nflor de-al mării necuprîns;
Mi-ești, patrie, în suflet totdeauna —
Înimă-n piept tîm ești, ecou prelung
Căci oriunde pașii mei răsund,
Prin vîrsta-mi nouă tot la tine-ajung.
Te port lîngă portretul mamei mele
Și lîngă al iubitei chip preasfînt —
Mi-ești îndășarea viselor spre stele
Și-nțila mea iubire pe pămînt!

DIM. RACHICI

Cu planul anual îndeplinit

I. R. Mureșul

Colectivul întreprinderii de industrie locală regională Mureșul ne anunță că pînă în ziua de 28 decembrie și-a realizat integral sarcinile anuale la producția globală și marfă. În acest an întreprinderea a realizat un bogat sortiment de produse solicitate de comerț, pînă în valoare resursele existente pe plan local.

La ora actuală în unitățile întreprinderii se pregătește producția anului viitor.

I. C. O. A.

La data de 27 decembrie și-a îndeplinit sarcinile de plan atât la producția globală cît și la producția marfă și colectivul de muncitori, tehnicieni și ingineri de la ICOA. Pînă la sfîrșitul anului acest colectiv își va îndeplini sarcinile de plan în proporție de 101,5 la sută.

În anul care în curînd se încheie, la ICOA s-au înregistrat o seamă de realizări importante. Datorită spiritului gospodăresc al oamenilor care lucrează aici, la preț de cost în 11 luni s-au obținut economii în valoare de 190.000 lei. De la începutul anului parcul de mașini a fost înzestrat cu încă 24 autobuze noi. Aceasta a dat posibilitatea deschiderii a două linii noi (15 și 16) și prelungirii altor două linii (5 și 9).

De curînd au fost recepționate la București și două vagoane-motor tramvai și două remorci noi care vor circula pe liniile orașului Arad. De asemenea, în curînd vor circula și trei vagoane-motor la a căror modernizare se lucrează în prezent în atelierul întreprinderii.

În cursul anului toate secțiile au participat la întrecerile socialiste. Printre colectivele care au fost deîndeptate drapelul de secție evidențiat pe trimestru se numără salubritatea și autobuze.

De curînd secția tricotat-circular a fabricii „Tricolor roșu” a fost înzestrată cu noi mașini de producție românească „Harghita”. La ele lucrează cu multă dragoste țovărășii Elisabeta Velici (în clipă), care își realizează și depășește zilnic sarcinile de plan.

Realizări ale mecanizatorilor

Mecanizatorii de la SMT Aradul Nou au îndeplinit pînă la 20 decembrie planul campaniei de toamnă în proporție de 108 la sută, executînd 24.181 hectare de arătură, din care 12.519 ha ogoare, lucrări de semănat, silozat, protecția

plantelor, treierat, floarea-soarelui și trifolene precum și diferite alte munci. Printre cele 13 brigăzi de tractoare care au reușit să depășească cifrele de plan exprimate în hantiri, se numără brigăzile din Tisa Nouă, Frumusești și Sîncolaul Mic.

Republica Socialistă România la cea de-a XX-a sesiune a ONU

O activitate rodnică și constructivă

De curînd s-au împlinit 10 ani de cînd drapelul țării noastre a fost înălțat pentru prima oară la Palatul Națiunilor Unite. În toată această perioadă, România a desfășurat în mod permanent o activitate constructivă în acest for internațional, a promovat cu consecvență principiile politicii sale externe iubitoare de pace, principi care sînt în deplină concordanță cu prevederile, fundamentale ale Cartei ONU.

Încă în prima cuvîntare rostită de reprezentantul României la ONU se sublinia atașamentul țării noastre față de Carta Organizației Națiunilor Unite, care se înscrie „în principiile coexistenței pașnice, egalității între state, respectării independenței și suveranității naționale ale tuturor popoarelor, nemestecului în treburile interne ale altor țări. Nu încapem nici o îndoielă că în marile probleme ale pămîntului și războiului, ale colaborării economice mondiale, noi formăm o singură lume care reclamă prezența și participarea pe picior de egalitate a tuturor țărilor mari și mici”.

Și la actuala sesiune, a XX-a, a Națiunilor Unite, delegația Republicii Socialiste România a militat neabătut pentru respectarea principiilor Cartei — condiție sine qua non a statorniciei unor relații normale între state, pornind de la convingerea că aceasta poate contribui la îndeplinirea scopurilor pentru care a fost creată această organizație, și anume menținerea și consolidarea păcii, promovarea colaborării internaționale între state, indiferent de regimul lor social și politic.

Încă în anul 1960, șeful delegației române la sesiunea

ONU a propus examinarea în cadrul acestei organizații a problemei întreprinderii unor acțiuni pe plan regional în vederea îmbunătățirii relațiilor de bună vecinătate între statele europene, aparținînd unor sisteme social-politice diferite. Evenimentele care au avut loc de atunci au confirmat pe deplin importanța promovării unor astfel de relații pentru îmbunătățirea climatului politic în Europa și în întreaga lume. Această problemă a fost înscrisă pe ordinea de zi a sesiunii din toamna anului acesta a ONU, sub forma unui proiect de rezoluție la care s-au asociat, în calitate de coautoare, alte opt state ale continentului nostru: Austria, Belgia, Bulgaria, Danemarca, Finlanda, Iugoslavia, Suedia și Ungaria.

Urmărind cu consecvență promovarea procesului de destindere în Europa, înălțarea treptată pas cu pas spre asigurarea unei reale securități, spre transpunerea în viață a coexistenței între state bazate pe încredere, respect și avantaj reciproc, inițiativa țării noastre a stîrnit un larg ecou favorabil în rândurile membrilor Organizației Națiunilor Unite, fiind adoptată în unanimitate alt în Comitetul Politic al Adunării Generale a ONU, cît și în planul Adunării Generale. Saluînd adoptarea propunerii Republicii Socialiste România, U Thant, secretarul general al ONU, a declarat: „După părerea mea, această rezoluție îmbrățișează unele principii și realități ale cooperării internaționale la nivel regional care sînt pe deplin conforme cu telurile Cartei ONU”.

N. IONESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

ZIUA REPUBLICII

(Urmare din pag. 1-a)

tensivă și multilaterală a agriculturii, asigură ridicarea nivelului ei de înzestrare tehnică, creșterea producției de îngrășăminte chimice, aplicarea cu consecvență a politicii de cointerese materială a țăranilor cooperatori în scopul creșterii continue a producției agricole.

O grijă permanentă și deosebită a partidului și guvernului este ridicarea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc. Pe măsura dezvoltării economiei naționale, a creșterii volumului de investiții, sporesc resursele destinate ridicării nivelului de trai. Pentru finanțarea acțiunilor sociale, culturale, statul a alocat în acest an 22 miliarde de lei, cu 7,4 la sută mai mult decât în 1964. S-a lărgit baza materială pentru dezvoltarea învățământului și a activității de cercetare științifică. S-au dat în folosință oamenilor muncii peste 50.000 apartamente construite din fondurile statului. Anul 1965 marchează încheierea acțiunii începute în 1964 de majorare generală a salariilor. Au crescut, de asemenea, veniturile țăranilor, ca urmare a sporirii producției agricole și a valorificării către stat a unor mari cantități de produse.

Factor activ al vieții internaționale, România militează consecvent, alături de celelalte țări socialiste și alte țări iubitoare de pace, pentru coexistența pașnică

între țări cu regimuri sociale diferite, pentru normalizarea relațiilor între state, pentru deslăsuirea internațională și instaurarea unui climat de înțelegere și prietenie între popoare, pentru triumful cauzelor păcii. Ea și-a lărgit considerabil legăturile internaționale — diplomatice, economice, culturale, tehnico-științifice — ceea ce corespunde interesului propriu, cit și al cauzelor cooperării internaționale și apropierei între popoare. Această activitate, alături de remarcabile realizări în dezvoltarea economiei și a culturii, i-au adus României un binecunoscut prestigiu pe arena internațională.

Insemnatele progrese realizate în toate domeniile în anul Republicii sînt rodul politicii partidului, al muncii pline de abnegație a poporului, însușite de țelurile puse de partid. Ceea ce caracterizează viața politică și socială a țării noastre este unitatea și coeziunea poporului în jurul organizatorului și conducătorului încreștat al operei de construire a socialismului — Partidul Comunist Român.

Sărbătorind aniversarea Republicii, liber și stăpîn pe bogățiile țării, pe rodul muncii sale, poporul nostru pășește ferm înainte, sub conducerea partidului, pe drumul luminos al dezvoltării construcției socialiste, drumul înfloririi continue a scumpei noastre patrii — Republica Socialistă România.

Rodul unei prodigioase activități

Anul care se încheie este bogat în fapte și realizări la gospodăria agricolă de stat din Ulvinia. Pe răbojul său, colectivul harnic al acestei unități a înscris o realizare de prestigiu, în care se oglindesc toate celelalte succese pe care le-a obținut luna de lună, trimestru de trimestru: beneficiul în valoare de 3.200.000 lei, cu 523.000 lei mai mult decât prevedea planul. O cît de auzită rețetă a realizării care au generat aceste beneficii de seamă care au sălătit rentabilitatea gospodăriei, ar cere un spațiu prea mare. Să ne mulțumim deci doar cu câteva dintre cele mai semnificative.

În sectorul vegetal, producțiile planificate au fost depășite la majoritatea culturilor, primul loc ocupându-l grîul și porumbul. La grîu, pe întreaga suprafață de 900 ha s-a obținut o producție de 3.524 kg la ha, cu aproape 1.200 kg mai mult decât s-a planificat. Astfel, numai această cultură a contribuit cu 1.151.000 lei la beneficiile realizate pe gospodărie. La porumb producția a fost depășită cu 500 kg boabe la hectar. Aceste depășiri se datorează agrotehnicilor înaintați pe care muncitorii și specialiștii gospodăriei și-au însușit-o în cursul anilor și pe care o folosesc cu tot mai multă competență pentru a smulge pămîntului roade cît mai bogate.

Și creșterile de animale și-au adus partea lor prețioasă de contribuție la realizarea beneficiilor peste plan. În acest an, ei au obținut de la fiecare vacă 3.692 litri lapte, de la oi cîte 4,7 kg lîmă, au predat statului 1.440 tone carne, din care 1.200 tone de porc, cu 100 tone mai mult decât s-a planificat.

Mergînd pe calea unei continue dezvoltări, gospodăria avea de realizat un vast plan de investiții, care a fost realizat înainte de termen. Astfel, patrimoniul său gospodăresc s-a îmbogățit cu două îngrășătoare de porci, un turn de apă, 10 pătule de porumb, două dormitoare pentru muncitorii sezonieri.

La o recentă adunare în care s-au dezbătut sarcinile de plan pe anul viitor, analizîndu-se și realizările din acest an, toți vorbitorii au arătat în unanimitate că ele se datorează în primul rînd muncii politice desfășurate de comitetul de partid și organizațiile de bază din gospodărie, competenței cu care ele s-au ocupat de problemele economice și financiare, felului cum comunistii au reușit să mobilizeze pe toți muncitorii în lupta pentru îndeplinirea tuturor indicilor de plan. În fața lui au stat tot timpul comunistii ca Viorel Tămăraș, brigadier de cîmp, tractoristul Aurel Ungur, Carol Schilinger și Ioan Gall, inginerul Vasile Dancu, brigadier la ferma de porci grași, ingrijitorii Maria Hurbert și Ioan Crișan și încă mulți alții.

Acum, în pragul noului an și cu ocazia sărbătorii aniversării Republicii, colectivul gospodăriei de stat din Ulvinia se angajează ca, trăgînd învîntăminte din realizările și lipsurile acestui an, să muncească și în viitor cu însoțire, cu hărnicia ce-l caracterizează pentru îndeplinirea sarcinilor ce îi revin din planul cincinal, elaborat de către Congresul al IX-lea al partidului.

L. POPA

Din calendarul anului 1965 au mai rămas doar cîteva zile. S-a scurs încă un an de muncă rodnică, un an de izbînză, un an din viața noastră în plin urcșu spre mai bine. E în obișnuința noastră să la hotărul dintre ani să privim înapoi la zilele care s-au scurs, să ne bucurăm de năzuințele împlinite, apoi să ne facem planuri pentru anul care începe.

„Ce a însemnat anul 1965 pentru dumneavoastră? Ce năzuințe v-ați împlinit în acest an?” Cu aceste întrebări ne-am adresat cîtorva tovarăși de la Uzina de strunguri. Și iată răspunsurile lor:

VASILE BARNĂ, electrician la secția montaj.

— Am 21 de primăveri. E vîrstă cînd încep să prindă contururi precise visele din copilărie. Eu, buclăroasă, de mic rîvnesc să lucrez într-o uzină mare, unde se construiesc mașini complicate. Și am reușit. După terminarea școlii profesionale, am fost repartizat în această secție modernă, alături de oameni alți de minunăți. Îndată însă ce am reușit să mă încadrează în muncă, am descoperit că meseria mea are încă multe fericiți necunoscute de mine. Și setea de învățtură s-a aprins și mai tare. Am continuat să învăț. Sînt în clasa a XI-a la liceul sîrăl. La toamnă vreau să mă duc la politehnică.

Vedeți, viața se deslășoară alături de organic și firesc. Tovarășii mei de muncă mi-au spus însă că nu întotdeauna a fost așa. Mulți ani au luptat muncitorii, mulți comunisti au plătit cu viața fericirea zilelor noastre de azi. Învățînd istoria partidului și a patriei, studiînd documentele Congresului al IX-lea al partidului, în sufletul meu s-a născut dorința fierbinte de a mă înrola și eu în rîndurile partidului, de a deveni și eu așa de dîrz și de hotărît ca Ioan Nădăban, ca Scurtu Constantin, ca Pavel Kociș și ca toți ceilalți comunisti din jurul meu. Această mare cinste mi s-a acordat. Sînt ofțier al partidului. În anul 1965 am trăit deci cea mai înălțătoare clipă — clipa primirii în partid.

E cel mai semnificativ an din viața mea.

Ing. CORNEL DON, șeful secției strung.

— În anul 1965 am terminat facultatea și m-am întors în uzină ca inginer. Mi s-a împlinit cel mai vechi vis al meu. În uzină am venit ca tehnician, în 1956.

Năzuințe împlinite

Am lucrat în sectorul II la întreținerea și repararea mașinilor. În 1960 uzina m-a sprijinit să ajung în facultate. N-am avut altă gînd decât să mă reîntorc în uzină, să fiu cît mai folositor colectivului meu de muncă, patriei noastre socialiste. De la 1 decembrie mi s-a încredințat conducerea acestei secții cu probleme grele și complexe. Întregul nostru colectiv de muncă și hotărît însă ca în cel mai scurt timp să facem din secția noastră o secție fruntașă. Și o vom face!

FERDINAND PELTZ, maistru la secția strung.

— Ca orice om, am născut și eu o locuință mai bună. Anul 1965 a însemnat pentru mine și familia mea mutarea într-un apartament confortabil, dintr-un bloc nou din cartierul Podgoria.

Avem o locuință modernă, cu toate cele necesare. A avea posibilitatea să lucrezi într-o astfel de uzină și să locuiești în asemenea condiții — nu e de loc puțin. Mă simt dator să fac și eu ceva mai mult, ceva deosebit, pentru a-mi manifesta recunoștința față de partid și guvern, care ne poartă atîta grijă. Caut să organizez cît mai bine munca, să ajut muncitorii în dobîndirea unor rezultate din ce în ce mai bune. Am două inovații aplicate. Altele două sînt în studiu la cabinetul tehnic. Gîndul meu se împletește cu al tovarășului inginer Don, cu al întregului colectiv — să facem din

plină de farmec, dar anul 1965 rămîne pentru familia noastră de neuitat. Cum ai putea să-ți uiești cînd ești în plin urcșu și sufletul de mîngiere? În acest an iuliană mea mi-a dăruit un fecior de toată frumusețea. Poate există oare bucurie mai mare decît asta? Dar fiindcă mă întrebați de împlinirile năzuințelor, vă mai spun și așa că noaptea de revelion o vom petrece într-un apartament nou, care ne-a fost repartizat zilele acestea. Cum să nu lupți atunci ca să te menții în rîndurile fruntașilor?

LUDOVIC NAGHI, frezor, secția sculărie.

— Fiecare se mîndrește cu faptele lui, cu bucuriile pe care i le-a adus anul 1965. Apoi nici pentru mine 1965 n-a fost un an careare. E anul cînd am cunoscut-o pe Elisabeta, (săsoare harnică de la uzinele „30 Decembrie”, cu care m-am căsătorit. Ne-am creat o familie sănătoasă, în care s-a statornicit fericirea și buna înțelegere.

★

Cîte sentimente de bucurie ne însoțesc la trecerea pragului noului an! Pentru fiecare dintre noi, 1965 a fost un an de pace și fericire. În fiecare cîmin sălășluiește prosperitatea. Anul în care pășim, viața noastră va fi și mai bogată. Acest lucru e stabilit științific în programul partidului, în Directivele Congresului al IX-lea.

I. BORȘAN

Moment de vacanță

În una din zilele trecute, curtea blocului nostru era un adevărat atelier de reparat și reînnoit sînuțe. Toți copiii din curte au sînuțe, plîd și Doi-niș, care abia a trecut pe al treilea an. Nelu bătea niște cule într-un picior al sînuțului, care căpăsea în țarna trecută, la o izbîtură de un copac; Gavril strîngea mai bine șina de pe talpa sînuțului lui; Lenuța împletea o nouă sfoară pentru sînuța ei. Numai Ghiță se uita cu părere de rău la fosta lui sînuță, din care a coborît în curte doar niște rămășițe. Anul trecut el n-a lăsat sînuța plîdă cînd n-a urcat-o în pod bucată cu bucată. Pe atunci nu era școlar, iar pe malul Mureșului, la numai o sută de metri de casă, era un derdeluș... Acum însă, la ce-ar putea folosi sînuța? Cînd și cînd plutește în aer cîte un fulg așa de firav încît nici nu ajunge plîdă jos. Ce țarnă zgîrcită! Nu șine ea de loc acuma cînd alții copiii sînt în vacanță și ce mai bălăci ar încinge ei cu bulgări de nea, ce omenit de zăpădă ar mai face, iar derdelușul, ah, derdelușul ăsta... Numai puțină zăpădă de ar fi, așa de ureo două degete...

— La radio a spus că are să ningă — zice Gavril.

— Ba a anunțat lapoviță și ninsoare — intervine Nelu.

— Și asta ce înseamnă?

— Că are să ningă cu apă de ploate... Ieri am văzut toate sînuțele aranjate lîngă spălătorie, gata de drum. Are să vîdă ea și țarna, nici o grijă. Dar zilele de vacanță trec: una, două, trei... Și ce faceți voi în vacanța asta, pe care oți așteptat-o atîta?

— Eu am fost ieri la bibliotecă și am luat „O mie și una de nopți” — spune Gavril. Am alic cîteva povești pentru fiecare zi de vacanță...

— Tăticu mi-a cumpărat un nou album filatelic. Am să-mi pun toate timbrele în ordine. Plîdă termin, poate că vine și zăpada — e de părere Nelu.

— Azi mă duc la Casa pionierilor — spune Lenuța. Acolo avem atîtea de făcut și e atîta veselie...

— După-masă mă duc cu tăticu la cinematograful, iar mîine dimineață mă duc la bunica, la țară — mărturisește Ghiță. Dacă vine însă zăpada, mă întorc imediat...

Aseară, toți prietenii acestia au fost la Gavril la televizor. Numai Doinița a lipsit. De fapt ea e mereu în vacanță. Pe Ghiță l-am întâlnit dimineața în stația de tramvai. Era cu tăticul său și mergeau la gară.

— Să-mi scrii, nene, dacă ninge la Arad, cîndă vin înapoi!

I. B.

Activități la școlile din raion

Încă din primele zile de vacanță la școlile din comunele raionului Arad a fost organizată o mare varietate de activități menite să ofere clipe recreative și instructive pionierilor și școlariilor.

Astfel, la școlile din Sag, Sîntă și Cruciul elevii din primele clase au luat parte la dimineața de basme, la Căsuț, Secușigiu și Vinga au fost vizionate în colectiv filme, iar la Zădăreni s-a desfășurat un concurs de cîntece și poezii.

O mare pondere în cadrul activităților o dețin manifestările sportive. Au fost organizate diferite asemenea întreceri la Liceul nr. 1 din Vinga, la Șiria, Nădlac și la alte școli.

În zilele următoare continuă desfășurarea de activități, astfel încît elevii să-și petreacă zilele de vacanță în mod plăcut și folositor.

TRAGEREA REVELIONULUI

1 IANUARIE 1966

O NOUA FORMULA DE TRAGERE

Se atribuie 20 AUTOTURISME: 1 „FIAT 1500”, 3 „RENAULT 10 MAJOR”, 3 „FIAT 1100 D”, 2 „WARTBURG-LUX” (113 radio), 3 „FIAT 600”, 8 „TRABANT-COMBI” din care 5 AUTOTURISME PENTRU 2 NUMERE

— Excursii în R. S. Cehoslovacă și R. D. Germană

— Premii fixe în bani pentru 3 și 2 numere cîștigătoare.

Biletele Loto se pot cumpăra pînă vineri, 31 decembrie 1965, orele 17.

LOTO-PRONOSPORT

vă urează cîștiguri multe și LA MULȚI ANII

Fabrica de oxigen — la două luni după intrarea în probele tehnologice

(Urmare din pag. 1-a)

brică, intră în circuitul producției pînăcercată, neapăratește, dar mai ales neapăratește mai mult sau mai puțin ritmic, ci pur și simplu, înghită în permanență de către o conductă de absorbție, veșnic nesătută.

Despre „magazie” alt, pentru că ne ademeneste să intrăm, o clădire înaltă, spațioasă, modernă și, în felul ei, foarte originală. În clădire aceasta ne aflăm în sala mașinilor. O încăpere impresionantă. Tot pereții din dreapta numai ferestrec prin care lumina inundă totul. Înălțimea, să tot între un bloc de locuințe, cu trei etaje în ea.

Aerul, din coloana de absorbție, dirijat de astă dată prin conducte, a ajuns la un compresor enorm. Alături coloana de lichiefiere, tabloul de comandă, totul strălucitor, purtînd amprenta tehnicii celei mai noi. Dar, ajuși la acest punct, să ne oprim o clipă și să ne reamintim puțin de chimie. Oxigenul, un gaz fără culoare, fără miros, fără gust. Prezent, peste tot, în atmosferă, în circuitul neîntrerupt din viața plantelor și animalelor. Ați petrecut măcar o dimineață, la munte, pe timp de

furtună? Ați simțit desigur aerul tare, ozonat și alt de reconfortant. Ozonul acela, tot oxigen era, dar într-o stare atipică, cauzată de descărcările electrice puternice. Dar... noi intenționăm să vizităm o unitate modernă în care oxigenul se prepară pe cale tehnică. De fapt, toate instalațiile perfecționate care ne încintă privirea, nu fac altceva decît să repete, la scară mult mai mare și în condiții cu totul moderne experiențele simple de laborator pe care le făcăm în anul de școală la capitalul prepararea oxigenului. Aerul supus comprimării și răcirii la presiune ridicată se lichiefiază. În această stare este lăsat să se evaporare la temperatură scăzută. Punctul de lichiefiere al aerului este de -192 grade. Punctul de fierbere al aerului este de -182 grade. Dacă ar ține cineva degetul cîteva clipe în el, bițul deget ar cădea număidecît, ca o bucată de gheață. Dar noi știm să umblăm cu el, ne prevenim tîrîrul Zmeregă, de parcă cu oxigen ar fi lucrat de cînd s-a pomenit.

— De fapt, de cînd cunoști d-ta această meserie? — I-am întrebat.

— De cîteva luni. Am fost lăcătus, alături, la Uzinele de vagoane, la fel ca alți 12 muncitori pe care uzina ne-a trimis la Fabrica de oxigen din Turnu Severin să învățăm o nouă meserie. Interși aici, am putut transmite cunoștințele necesare și altor muncitori.

Despărțindu-ne de mecanicul Zmeregă am cunoscut pe cîțiva dintre aceștia. Pe Ștefan Trăbală și Dumitru Mihăile de la coloana de lichiefiere, pe mecanicii compresorului Anton Nedea și Ioan Albu. Urmăreau atenți parametrii de funcționare a instalațiilor. Întreaga muncă din noua fabrică se reduce la supraveghe-

Moș Gerilă a sosit în Orașelul copiilor.

rea unor aparate aflate la tablourile de comandă, la pornirea și oprirea instalațiilor. În schimb sînt necesare cunoștințe teoretice și practice temeinice și multă, foarte multă atenție. Cunoștințe și atenție pînă chiar la persoana de la comandă, la cel care îmbuteliază și manipulează tuburile cu oxigen. În magazia de produse finite am urmărit dinadins cîteva clipe muncă concentrată a tînrului Oana Procopiu. Lucra la una din cele două stații de îmbutelire care funcționează alternativ. Fiecare tub în care urma să se încarce oxigen a fost cu grijă racordat la țevă lui. Cînd rampa a fost complet încălăcit, i s-au închis cele două uși masive, metalice. Mai departe, totul s-a manipulat din afară, urmîndu-se atenți manometrele. Cu oxigenul nu se glumiți. Și dacă punerea fabricii în stare de funcționare normală și cei peste 120.000 metri cubi de oxigen produși pînă la ora actuală s-au realizat fără cel mai mic accident, înseamnă că Oana Procopiu, Aurel Vasile, Viorel Mureșan și toți acești tineri muncitori și-au învățat și însușit pe deplin noua lor meserie. Înseamnă, în același timp, că producția este supraviețuiește atent și cu precizie de către conducătorii bine pregătiți.

Să cunoaștem pe unul dintre ei, pe maistrul principal al unității, comunistul Dionisie Buciu, venit de curînd aici din părțile

Hunedoarei. Orașul nostru îi pare enorm și frumos, iar fabrica și colectivul, în care lucrează îi sînt nescus de dragi.

— Lucrez la oxigen de zece ani. În metalurgia modernă, fără el nu se poate. Uzina de vagoane este un mare consumator. De aceea a și fost amplasată aici noua fabrică. La procedeele tehnologice cele mai moderne ce se aplică în uzină, ca sudura autogenă, tăiatul metalelor cu flacăra oxigaz, sau încălzirea oxigaz pentru îndreptări, oxigenul este elementul de bază. Deocamdată — continuă maistrul — mai putem livra o parte din producție și altor întreprinderi din localitate sau din țară.

Spunînd acestea maistrul ne conduse spre o rampă de încărcare externă foarte aspectuoasă, proaspăt vopsită în culoarea ierbil, prevăzută cu bucuri de neon. Se încălzea tocmal un camion care urma să transporte oxigen la Oradea.

Nu peste mult însă dezvoltarea Uzinelor de vagoane va consuma tot oxigenul pe care-l produce această fabrică, pentru care statul a cheltuit pînă la ora actuală peste șase milioane.

Încheiem aici vizita noastră sumară, în clădirea care ne-am despărțit de tînrul maistrul, care, în cîteva cuvinte a reușit să ne sugereze minunata perspectivă de dezvoltare a celor două unități industriale, Uzinele de vagoane și Fabrica de oxigen.

Schimbări pe harta economică a patriei

În perioada planului șesenal, pe harta României a fost consemnată apariția a peste 500 de combine, uzine, fabrici și secții noi; a unor importante centre și zone economice, al căror aport, conjugat cu cel al întreprinderilor existente, se concretizează, la sfârșitul acestui an, în creșterea producției industriale de 2,24 ori față de nivelul din 1959. Dincolo însă de aceste cifre statistice, exprimând potențialul și dinamica unei economii viitoare, rezultatele industrializării își găsesc ecou în însăși geografia economică și în evoluția vieții pe plan social. Exemplele sînt multiple și semnificative.

La extremitățile Dunării apar două insemne marcînd oțelul și energia electrică. Primul — Combinatul de la Galați, aflat în construcție, a cărui producție de circa 4 milioane tone anual va depăși de aproape 14 ori nivelul producției totale de oțel a României din 1938. Prozența sa impune, de asemenea, vaste lucrări pentru amenajarea unui port propriu prin care se vor efectua transporturile de minereuri și laminare.

La cealaltă parte a țării, România construiește, în colaborare cu Iugoslavia, o hidrocentrală cu o putere instalată de 2.000 Mw (de patru ori mai mare decît întreaga putere instalată în România antebelică) și o producție de 5 miliarde kWh pentru ftecare din cele două țări. Și aici, industrializarea va schimba configurația zonei terestre prin trasarea unor noi căi de acces, irigația a mari suprafețe de pămînt, crearea de noi așezări.

Pe harta Moldovei, de-a lungul Bistriței, primul curs de apă din țară al cărui potențial hidroenergetic este pus în valoare, au apărut 13 hidrocentrale și 8 lacuri artificiale. Baraje noi pe râurile Argeș și Olt, un nou bazin carbonifer deschis în nordul Olteniei, în perimetrul căruia au fost identificate mari cantități de lignit, dublat de apariția unui nou oraș al minerilor — Lotru — care va avea o populație de 35.000 de locuitori, două mari exploatare miniere în Moldova și Banat, furnizînd o cantitate de minereuri cuprindînd care depășește de 34 de ori producția tuturor minelor românești de cupru, aflate în funcțiune în perioada antebelică, apariția primelor uzine ale industriei de aluminiu, noi fabrici în industria constructoare de mașini, chimică, a lemnului, a materialelor de construcție prețioase, la rîndul lor, multiple transformări ale regiunilor respective.

Toate acestea se înscriu pe linia dezvoltării continue a economiei României socialiste, care merge cu pași siguri pe drumul desăvîrșirii construcției socialiste.

NICOLAE DASCULESCU

ÎNFLOREȘTE TARA MEA

DIN BILANȚUL ȘESENALULUI

De peste două ori mai mult metal în ultimii șase ani

Potrivit aprecierilor Ministerului Industriei Metalurgice, nivelul producției siderurgice ce se înregistrează la sfârșitul acestui an depășește prevederile planului șesenal (1960-1965). Astfel, producția globală preliminară a acestui an va fi de 2,27 ori mai mare decît cea realizată în 1959.

Raportată la perioada antebelică cea mai favorabilă, actuala producție siderurgică depășește de 15 ori nivelul producției de fontă din 1938, de 12 ori pe cel al producției de oțel, de aproape 7 ori producția de laminare finită plină, iar producția de țevi este de 10 ori mai mare decît în 1950 — anul în care a fost asimilată producția unor astfel de laminare.

Față de sporul de 2,2 ori a producției mondiale de oțel, înregistrat în ultimii 14 ani, România a obținut o creștere de 5,5 ori, situîndu-se — din punct de vedere al ritmului — pe locul al 19-lea în rîndul statelor producătoare de oțel. Aceste realizări ale industriei siderurgice românești se datorează, în deosebi, lărgirii și modernizării capacităților de producție, creșterii indicilor de utilizare a mașinilor și agregatelor, cît și îmbunătățirii organizării producției și perfecționării tehnologiei.

În ultimii șase ani au fost puse în funcțiune trei noi furnale cu o capacitate totală de 2.400 mc, cinci cupatoare Martin, totalizînd 2.000 tone, patru linii continue de laminare, două noi fabrici de aglomerare, două baterii de coafare, o nouă fabrică de produse refractare aluminoase și superaluminoase și alte agregate. În acest interval, indicatorii de utilizare au crescut cu peste 40 la sută.

Mașinile dețin ponderea principală în producția industrială a țării noastre

După date preliminare, producția industriei construcțiilor de mașini și prelucrării metalelor din țara noastră crește la sfârșitul acestui an de peste 20 de ori față de nivelul din 1938. Ritmul înalt și continuu ascendent înregistrat în ultimii 15 ani în cadrul acestei ramuri de vînzare creșterea producției globale industriale a țării. Ca atare, ponderea industriei constructoare de mașini, în producția globală industrială, a crescut de la 10,2 la sută în 1938 la peste 28 la sută în acest an, ocupînd primul loc în cadrul ramurilor economiei naționale.

În viitorul cîntin, producția

de mașini va spori cu 75 la sută, ritmul său mediu anual de peste 12 la sută depășind ritmul de creștere a producției mijloacelor de producție în ansamblu.

Descoperiri de noi zăcăminte de minereuri

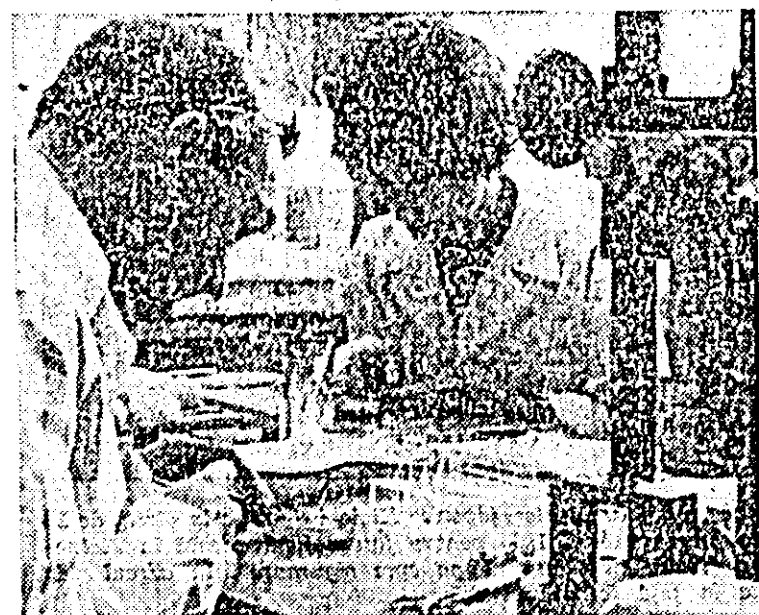
Cercetările geologice efectuate în ultimul timp în România au avut ca rezultat descoperirea, în zona masivelor Ciucului și Harghita din munții Carpați a unor noi zăcăminte de minereuri cuprindînd. Pentru punerea lor în valoare, se execută în prezent lucrări în vederea deschiderii de noi orizonturi.

În perioada 1960-1965, în urma alocării de către stat a unor însemnate fonduri bănești, necesare cercetărilor geologice, organizării și dotării cu tehnica modernă a unităților geologice de prospecțiuni, au fost dezvoltate minele existente prin deschiderea unor noi fronturi de lucru, au fost puse în valoare noi exploatare de minereuri de mare capacitate, ca cele de la Leșul Ursului, Moldova Nouă, Fundul Moldovei, Ilba. Această contribuție la extragerea a 1,2 milioane tone mai multe minereuri de fier și 2,7 milioane tone mai multe minereuri neferoase complexe și cuprindînd decît în 1959.

Pentru a se atinge în 1970 o producție de 3,4 milioane tone de minereuri de fier, cu peste 42 la sută mai mare decît în 1965, se prevede dezvoltarea și modernizarea exploatarelor existente, deschiderea de noi mine.

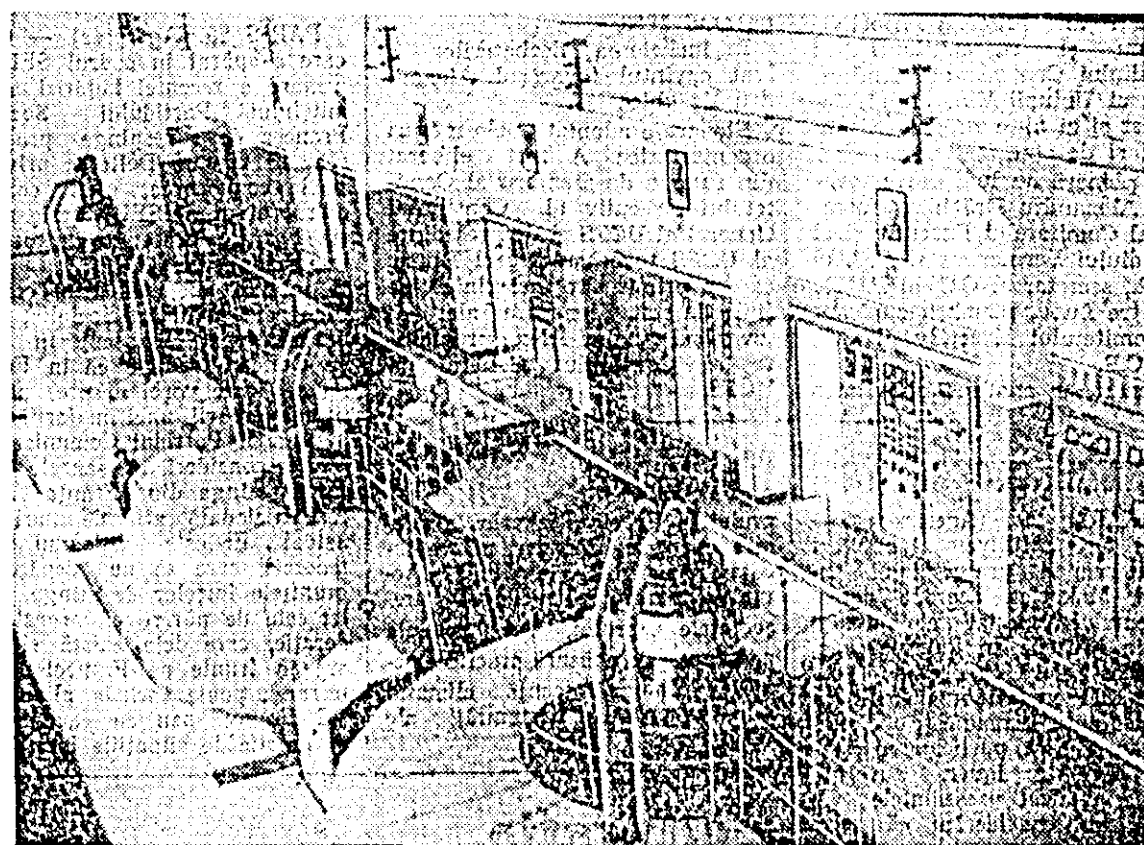
Crește valoarea resurselor naturale

Valoarea unor resurse naturale ale României, supuse pre-

În urma politicii de dezvoltare a activității științifice, la rîndul țării sînt multe laboratoare dotate cu utilaje și instrumente moderne. Și în laboratoarele secției din Timișoara a Academiei Republicii Socialiste România se desfășoară o activitate științifică rodnică.

ÎN CLISEU: Ștefan Elias, cercetător principal și Irina Barton, laborantă, în timpul unor analize în laboratorul patologiei.

Hidrocentrala Roznov I, prima hidrocentrală din lanțul celor 12 hidrocentrale, care se construiesc în aval pe râul Bistrița, după hidrocentrala „V. I. Lenin”-Bicaz. În cliseu: sala turbinelor.

Cascade de lumină

Iată o expresie ce a intrat în limbajul curent al constructorilor de hidrocentrale. Locul ei de obîrșie: Valea Bistriței. Constructorii de alci au folosit-o pentru a denumi, în mod plastic, lanțul de hidrocentrale în trepte ce descătușează din apele Bistriței sute de milioane de kilowatt-ore: Roznov I și II, Pingraji, Piatra Neamț, Zănești, Costișa, Buhuși, Racova, Gîrleni. O adevărată salbă a Bistriței, care va fi completată în anul viitor cu alte mărgăritare: hidrocentralele de la Vaduri și Bacău. După ce au ajuns aici, în apropierea confluenței cu Siretul, constructorii o vor lua pe acest riu în sus pentru a-l pregăti o salbă tot atît de strălucitoare.

O dată cu terminarea ultimelor lucrări ale acestui vast sistem hidroenergetic, Bistrița va deveni o magistrală a energiei pe care vor „circula” anual peste 1.300 milioane kWh.

Cascade de lumină. Această expresie a început să intre și în vocabularul profesional al muncitorilor de la hidrocentrala de pe Argeș ca și al celui al proiectanților ce trasează pe calea contururilor viitoarelor sisteme hidroenergetice de pe Lotru, Someș și alte cursuri de apă.

Astfel, pe Argeș, construcția hidrocentralii de la cheile rîului va crea condiții pentru valorificarea completă a potențialului hidroenergetic printr-o cascadă de hidrocentrale, a cărei construcție se bazează pe experiența amenajării Bistriței. Se vor executa pînă în 1970, mai jos de lacul de acumulare de la Vidraru și pînă la Curtea de Argeș, primele patru trepte ale cascadei, cu o producție totală de circa 120 milioane de kWh. Lucrările pregătitoare au început de cîteva zile, și ele vor asigura condițiile pe care le impune excavarea a 2,5 milioane mc pămînt, turnarea a peste 200.000 mc beton și montajul a 4.000 tone de echipament electromeccanic. Totul în 4 ani. Un veritabil etalon al măiestriei și pasiunii celor ce dau viață prevederilor partidului de dezvoltare a energiei electrice. Căi pentru muncitorii de alci, oameni cu o bogată experiență, care au înălțat mai sus, pe Argeș, barajul a cărui înălțime îl situează pe lacul de la Vidraru și în lîngă mîntulul vastă centrală subterană, o mîltună de artă a construcției, timpul e alături măsurat. Iată de ce ei își pot permite să lucreze după un calendar propriu. Primele zile din cele 1.401 au fost deja rupte. Totul în 4 ani. Sau chiar și mai devreme.

Experiența acumulată și rezultatele bune obținute la execuția hidrocentralii de pe Argeș vor fi generalizate și adaptate la condițiile specifice și pe Lotru, Someș și Someș, rîuri pe care vor fi amenajate hidrocentrale.

Proiectele schițează de pe acum vaste lucrări, între care se înscriu lacuri de acumulare și baraje, unele înalte de peste 100 m, precum și aplicarea principiului modern, folosit pe Argeș, de concentrare a apelor de pe întreg bazinul hidrografic respectiv în lacul de acumulare, cu ajutorul unor galerii secundare de zece de kilometri. Rezultatul? Valorificarea cît mai deplină a rezervelor energetice disponibile, obținerea unor puteri mari, în condiții tehnico-economice avantajoase. Astfel, hidrocentrala Lotru se va impune, prin puterea sa de 500.000 Kw, ca una din cele mai mari din Europa. Cele de pe Sebeș și Someș vor avea împreună 600.000 Kw.

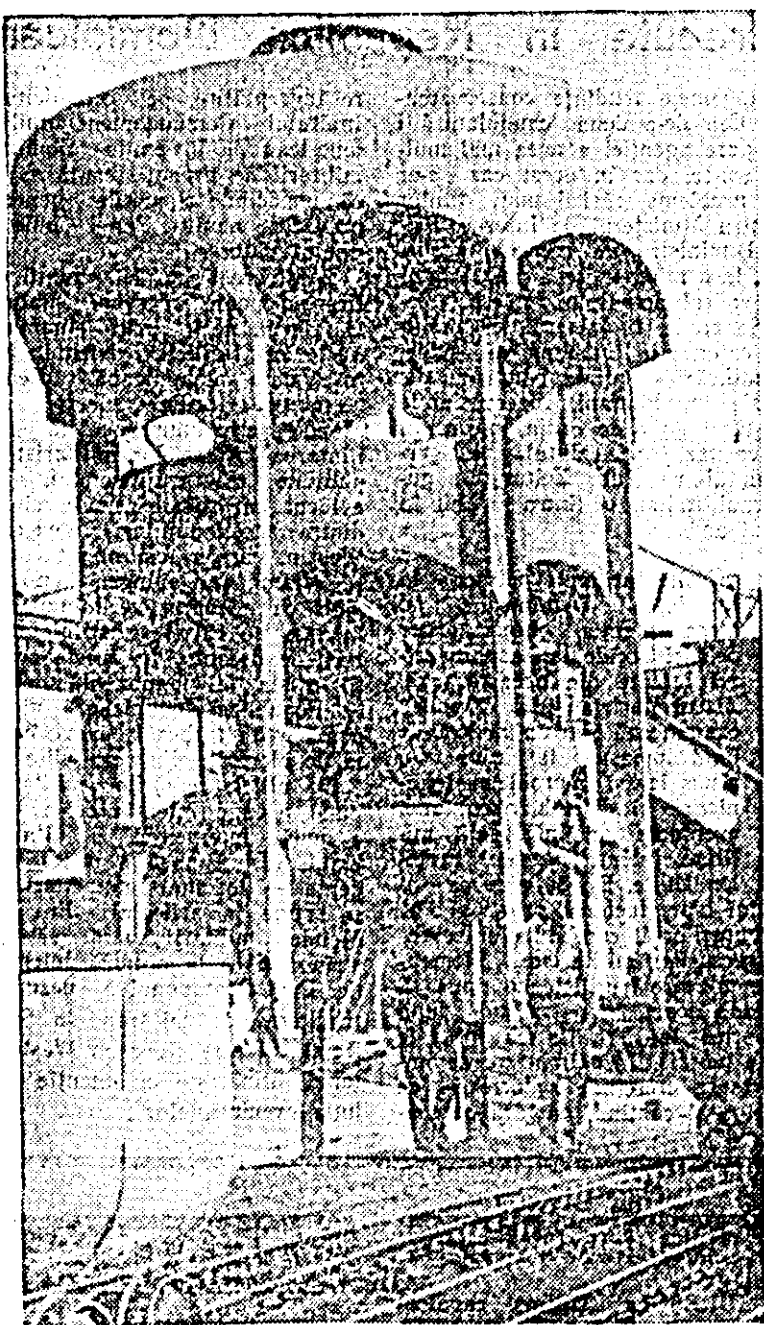
Referindu-se la aceste obiective, înscrisse în agenda de lucru a constructorilor hidroenergeticieni, ing. Octavian Groza, adjunct al ministrului energiei electrice, sublinia într-un interviu că nolle hidrocentrale ce vor fi realizate pînă în 1975 vor fi instalate pe rîuri care însumează 60 la sută din cele 12 miliarde kWh cît reprezintă potențialul hidroenergetic economic amenajabil al cursurilor interioare de apă.

Un potențial de aceeași valoare — 12 miliarde kWh îl oferă partea românească a Dunării. Ceva mai puțin de jumătate din acest potențial îl va da hidrocentrala de pe malul românesc de la Porțile de Fier. Ea se înscrie, prin proporțiile lucrărilor și al puterii instalate, ca unul dintre cele mai mari obiective energetice din lume.

După cum se vede, cartograful vor avea ce consemna pe nolle hărți energetice ale țării. O nouă centrală de 1.000 Mw în Oltenia — într-o regiune cu bogate rezerve de lignit — și una de aceeași putere în apropierea zăcămintelor de hule din Valea Jiului, și o termocentrală care va funcționa pe bază de pîcure, sînt tot atitea obiective ce vor fi înscrisse pe harta alături de hidrocentralele prevăzute a se înălța în următorii ani.

Să ne închipuim cum va arăta o astfel de hartă în 1975, la sfîrșitul perioadei de 10 ani de dezvoltare a energiei electrice, stabilită de Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român. Nenumărate etape albastre vor marca locurile unde forța imensă a rîurilor, a acestui valoros „cărune-alb”, a fost pus în slujba dezvoltării economice a țării, locurile unde cărbunele inferior se transformă în sule și sute de milioane de kWh, locurile unde a fost dată în funcțiune prima centrală electronucleară din România. O hartă care va ilustra pregnant politica partidului de mobilizare a tuturor resurselor și posibilităților proprii pentru satisfacerea necesităților crescînde de energie ale economiei naționale.

ADRIAN IONESCU

Vedere parțială a prepa rației de cărbune de la Anina.

„Cuptoarele de topit sînt zidite din piatră cioplită și căptușite cu pămînt refractar, iar fierul ce iese de la prima topire se bate cu ciocanele în drugi, apoi se așează pe o vatră, în așa fel zidită ca focul să le prindă bine. La timpul potrivit, sufloarele reglează focul, după care se aruncă drugurile însoțite zgura trebuincioasă. În aceasta constă toată arta producerii oțelului la Reșița.” Însemnarea citată aparține unui pelerin italian Francisco Grisselini, care, aflat în drumetie pe la 1775 prin porțile Banatului, a pozosit și la Reșița.

În micul muzeu reșițean se mai găsesc și alte numeroase mărturii care vorbesc despre istoria de două secole de cînd a început aici topirea metalului, lăsate spre amintire celor care n-au cunoscut acele vremuri.

„Un suierat prelung, pornit din pieptul unui voinic de 2.100 CP, peste cerul vesnic roșiat de al orașului vechi, ne aduce la realitatea dimensiunilor industriale de azi ale Cetății de Foc, trezindu-ne dorința de a reînălța vechi cunoștințe la începutul unui nou drum de cînd ani.

Primul popas, furnalele. Sus, pe platou, șticul trimis de mașina electrică în pîntecul colosului sloboadă o nouă sașă. Maistrul Dumitru Grosșianu este mărtorul unei asemenea scene de mai bine de 80 de ani și totuși prin atîta albastruie la suvoiul incandescent caută parcă să-l descopere noi taine. E drept că în ajutorul lui și a ortacilor săi a venit tehnica modernă. În anul

fața cupatoarelor încinse, te convîngi că alci volința omului strunește țaria oțelului. Din spatele cupitoarelor de comandă, ochii și minii sigure dirijează cloocotul din cupitoare. Mă uit la silueta unui cupitor Martin. Este cupitor nr. 4, cel mai tîrziu și mai mare vîlstar al oțelăriei reșițene. Sașia lui cîntărește 400 de tone. La el, ca și la celelalte cupitoare reșițene, vestii oțelării Vasile Mocea, Constantin Moraru și alți topitori de seama lor, ajutați de inginerii și maistrii secției, se întrec cu pasiune pentru a atinge încă în acest an indicii de utilizare a agregatelor prevăzuți pentru anul viitor.

De aici, de la oțelărie, uzina Reșița se întinde în lung și în lat peste tot orașul. Urînd drumul funicularului dăm de nolle turnătorii, modelării și de Fabrica de aglomerare a minereului, o denumire mai puțin auzită în vorbirea curentă, dar bine înțeleasă de siderurgisti. De aici porneste minereul de fier pe calea aerului în cupe de funicular spre furnale. În partea cealaltă

se află bătrînele laminare cu nolle lor cupatoare adînci de încălzire a lingourilor, iar drept înainte se profilează în fruntea orașului podul aerian ce leagă pe sua fabricii și cariera de calcar de la Doman cu siderurgia uzinel.

Dincolo de apa Bîrzavel se conturează giganțele hale moderne, în care mașini și mai moderne, comandate automat, dau formă și viață motoarelor

dio, grădina zoologică și cabanele turistice de pe Semenele sînt tot atîtea prilejuri de destindere, îndrăgite îndeosebi de tinerii Reșiței.

Mulți dintre ei își petrec timpul învățînd, ridicîndu-și nivelul cultural și profesional. Îi găsești adesea pînă seara tîrziu în sălile universităților muncitorești, ale școlilor și liceelor serale, în fața planșetelor sau în laboratoare, iar cînd peste oraș se revărsă luminile constelației, de sus, de pe platourile de turnare, feerla jerbilor de foc ce topește întune.

În timp ce părăsesc „Cetatea de Foc” și oamenii ei, privesc încă o dată ultimele mele însemnări: statistica arată că viața economică și culturală a Reșiței a cunoscut în cele două decenii care au trecut de la eliberarea țării o dezvoltare mai mare decît în cele două secole care au consemnat începutul, pe aceste meleaguri, al topirii industriale a fierului.

Și Reșița continuă să urce, împreună cu întreaga țară, spre noi și tot mai înalte culmi.

VICTOR MUREȘAN

In două decenii cît în două secole

Plenara Consiliului General al Uniunii de cultură fizică și sport

În ziua de 29 decembrie a avut loc plenara Consiliului General al UCFS, la care au participat membrii și membrii supleanți ai Consiliului General, președinții consiliilor regionale, secretarii ai cluburilor sportive și alți activiști ai mișcării sportive, precum și reprezentanți ai Consiliului Central al Sindicatelor, ai Uniunii Tineretului Comunist și ai altor organizații obștești și de stat.

La plenară au luat parte tovarășii Alexandru Drăghici, membru al Comitetului Executiv și al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., secretar al C.C. al P.C.R., și Petre Lupu, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R.

Plenara a analizat activitatea

organelor și organizațiilor UCFS pentru dezvoltarea educației fizice și a sportului de masă, îndeplinirea măsurilor referitoare la continuarea dezvoltării a sportului de performanță și a aprobat planul de venituri și cheltuieli al UCFS pe anul 1966.

În încheierea dezbaterilor a luat cuvântul tovarășul Alexandru Drăghici.

Plenara a adoptat unele măsuri organizatorice. A fost eliberat din funcția de membru al Comitetului Executiv al Consiliului General al UCFS și de președinte al UCFS tovarășul Aurel Duma, care a primit alte însărcinări, pe linie de stat. Plenara a ales pe tovarășul Anghel Alexe președinte al Consiliului General al UCFS.

Interviul președintelui Makarios

ANKARA 29 (Agerpres). — Ziarul turc „Milliyet” a publicat un interviu al președintelui Ciprului, Makarios, acordat corespondentului special al acestui ziar la Nicosia. În interviu său, Makarios relevă că personal doctorește „începerea unor discuții cu reprezentanții comunității cipriote turce fără participarea Turciei”. Fără a ignora guvernul turc, a precizat președintele Ciprului, noi considerăm că este o problemă de principiu de a nu recunoaște nici unei alte țări străine dreptul de a se amesteca în treburile interne ale statului cipriot. În continuare interviului său, Makarios a subliniat că „guvernul cipriot va invita pe cipriotii turci să ia parte la discutarea rezoluției Adunării Generale a ONU și va încerca prin diverse mijloace pașnice să diminueze tensiunea din insulă”. După ce a afirmat că nu intenționează să proclame alipirea Ci-

prului la Grecia, Makarios a afirmat că pentru moment nu va face o nouă vizită la Atena. „Acționale condiții”, a adăugat președintele Ciprului, fac posibilă adoptarea de măsuri practice menite să îmbunătățească climatul între cele două comunități ale insulei”.

Declarația lui Humbert Humphrey

TOKIO 29 (Agerpres). — După ce a dus tratative cu autoritățile guvernului japonez — printre care primul ministru Sato — vicepreședintele SUA, Humbert Humphrey, a plecat miercuri spre Filipine. Înainte de plecare, el a făcut o declarație relevantă cu privire la probleme abordate în cursul scurtei sale vizite neoficiale a fost cea a Vietnamului. Potrivit agenției France Presse, Humphrey a cerut guvernului japonez să contribuie la aprovizionarea cu mărfuri de consum a zonelor sud-vietnameze aliate sub controlul Saigonului. Primul ministru Sato a făcut unele promisiuni în acest sens. Con-

Criza din cadrul SFIO „a intrat într-o fază acută”

PARIS 29 (Agerpres). — Criza care a apărut în cadrul SFIO ca urmare a recentei hotărâri a Comitetului Partidului Socialist Francez de a respinge propunerea lui Gaston Defferre privitoare la convocarea unui congres extraordinar al SFIO, scrie agenția France Presse, „a intrat într-o fază acută”.

Mobilul disputei între cei doi lideri ai Partidului Socialist francez a devenit cunoscut. În timp ce Defferre susține că în Franța nu se poate vorbi despre posibilitatea creării unei majorități la stîngii cu Partidul Comunist Guy Mollet consideră că șansele forțelor de stînga din Franța „n-au fost niciodată atât de mari ca astăzi”. El este partizanul unei federații care să nu depășească granițele forțelor de stînga. Mollet este de părere că această federație, care deja există și care are în frunte pe François Mitterrand, poate încheia alianțe cu PC Francez sau cu „comunistii” în funcție de situațiile locale.

Bilanțul anual al A.E.L.S.

GENEVA 29 (Agerpres). — În bilanțul anual dat publicității la Geneva de Secretariatul General al Asociației Europene a Liberului Schimb (organizație economică occidentală care grupează Marea Britanie, Austria, Elveția, Portugalia, Danemarca, Norvegia și Suedia, precum și Finlanda, ca membru asociat), se arată, printre altele, că în 1965 AELS a trebuit să facă față unei grave probleme — suprațaxa la importuri instituită de guvernul britanic — care a fost parțial, dar nu în întregime, redusă. După cum se știe, această suprațaxă, care inițial a fost de 15 la sută în octombrie anul trecut și în urma presiunilor reduse, în aprilie anul acesta, la 10 la sută, urma, în concepția inițiatorilor, să frizeze importurile pentru a contribui, astfel, la o eventuală reducere a deficitului balanței de plăți britanice. În bilanț se scoate în evidență că cea mai importantă înțelegere a AELS în anul care s-a scurs a fost cea de la Viena în luna mai, la nivel înalt, cînd s-a hotărât, la sugestia britanică, inițierea „unor punți” în direcția Pieței comune. Cu toate că aceste încercări ale AELS au rămas fără nici un rezultat, ca urmare a crizei izbucnite la 30 iunie în Piața comună, „cel șapte” declara că nu vor renunța la intențiile lor. El se tem de accentuarea discriminării vamale pe măsură ce tarifele vamale descresc în sinul celor două organisme, și își exprimă speranța că numai un eventual succes al negocierilor din cadrul rundei Kennedy ar putea contribui la reducerea acestei discriminări în schimburile comerciale ale lumii capitaliste. Din această cauză țările AELS sînt îngrijorate de impasul de la Ge-

neva al rundei Kennedy.

Deși barierele vamale între membrii AELS au fost reduse la 30 la sută față de anul 1960, exporturile reciproce înregistrează diferențe mari. Astfel, în timp ce creșterea exporturilor austriece în acest an a fost de numai 5 la sută, cea a exporturilor portugheze a atins 40 la sută. În legătură cu faptul că importurile Elveției de pe piața partenerilor săi din AELS au crescut în 1965 numai cu 1 la sută, în bilanț se dă explicația că această țară a adoptat o serie de măsuri antiinflaționiste. De asemenea, procentul scăzut al importurilor britanice din AELS este trecut pe seama suprațaxei la importuri. Pe de altă parte, bilanțul scoate în evidență reducerea sensibilă a exporturilor AELS spre Piața comună, exprimînd, totodată, neliniștea crescîndă a „celor șapte” față de măsurile discriminatorii impuse de CEE exporturilor AELS. Se știe că una din diferențele existente între cele două grupări economice vest-europene constă în aceea că spre deosebire de AELS, Piața comună are un tarif vamal extern, susceptibil să blocheze importurile comunitare din țările terțe.

SCURTE ȘTIRI

■ COPENHAGA. — Inginerii din lumea întreagă au fost invitați să colaboreze la construirea unui pod care să unească două dintre cele mai mari insule ale Danemarcei, Sjælland și Fyn. Lungimea acestui pod va fi de 20 km. Costul grandioasei construcții va fi de aproximativ 2 miliarde coroane.

■ BUENOS AIRES. — Municipiul portuar din Buenos Aires (Argentina) din încetarea marilor lucruri, revendicînd majorarea salariilor. În semn de solidaritate cu greva portuarilor, au anunțat că vor declara grevă și muncitorii de la liniile aeriene și căile ferate.

■ BONN. — La Bonn a luat sfîrșit procesul intentat celor 9 ofițeri din poliția secretă hiteristă care făcînd parte din comandamentul special SS au ucis fără judecată în timpul războiului 11 deținuți străini în raionul Eifel. Cînd dintre ei au fost condamnați la închisoare între 3 și 4 ani, unul la șapte ani de detenție. Celălalt, trei ofițeri SS-ști, care au participat, de asemenea, la uciderea deținuților străini, au fost achitați „din insuficiență de probe” și din cauza „expirării

termenului de judecare a faptelor lor”.

■ MOSCOVA. — Agenția TASS anunță că la invitația CC al Partidului celor ce muncesc din Vietnam și a guvernului RD Vietnam, în viitorul apropiat va pleca la Hanoi o delegație sovietică condusă de Aleksei Selepîn, membru al Prezidiului și secretar al CC al PCUS.

LIMA. — Senatorul peruvian Juan Zea a dezvăluit că în departamentul Puno, copil între 8 și 10 ani sînt vinduți de părinții lor pentru sume variînd între 100 și 200 soles (4—8 dolari). El a cerut adoptarea de măsuri pentru a se împiedica comerțul cu copii care, potrivit spuselor sale, a luat amploare înosebi în orașele Puno și Juliaca. Senatorul Zea a declarat că vînderea copiilor se datorește, în primul rînd, faptului că numeroase familii din acest departament trăiesc într-o stare de cumplită sărăcie și nu au posibilitatea să-și întrețină membrii familiilor lor.

Ninsori abundente și temperaturi scăzute în numeroase țări din Europa occidentală

LONDRA 29 (Agerpres). — Ninsori abundente și temperaturi scăzute sînt semnale în numeroase țări din Europa occidentală. Zăpezile și gheața îngreunează mult circulația rutieră din Marea Britanie, unde, în ultimele câteva zile, 55 de persoane și-au pierdut viața de pe urma unor accidente rutiere. Circulația rutieră este perturbată și în Belgia, unde sule de case rămîn inundate de apele revărsate. În cursul recentelor inundații. Ninsori abundente au avut loc și în nordul Suediei și sudul Norvegiei. Temperaturi scăzute au fost înregistrate în cea mai mare parte a Franței de nord, inclusiv la Paris. Autoritățile pariziene speră că scăderea în continuare a temperaturilor să blocheze apele Senlei, oprind creșterea lor vortiginoasă și înlăturînd amenințarea unor mari inundații.

Recent la Hanoi, i s-a decernat tînrului fotoreporter japonez Kioichi Sawada în vîrstă de 29 ani titlul de cel mai bun fotograf de presă pe anul 1965 pentru fotografia realizată în Vietnamul de sud, unde a stat timp de câteva luni, intitulată „Fuga spre siguranță”. În clișeu de mai sus poate fi văzut Kioichi Sawada în fața fotografiei sale.

Spicuri din presa străină

După demisia lui Fanfani

Referitor la unele incidente petrecute în Republica Dominicană

Prezentarea demisiei de către Ministrul de externe al Italiei, Amintore Fanfani, amenință să deschidă o criză ministerială. „Această criză”, scrie ziarul italian „Il Messaggero”, va fi înăunțată, deoarece ea se va reflecta asupra situației Italiei la ONU și s-ar putea termina printr-o pierdere de prestigiu. Dat fiind că este puțin probabil ca Fanfani să dea curs cererii ce i-a fost adresată de primul ministru Aldo Moro de a reveni asupra demisiei, observatorii nu exclud posibilitatea unui dezechilibru în coaliția de centru-stînga. „Este sigur — scrie agenția France Presse — că înlocuirea lui Fanfani va pune un număr de probleme care îi vor cere lui Moro să facă uz de toate capacitățile sale de mediator”. Dacă Fanfani persistă în intențiile sale, apreciază, la rîndul său, ziarul britanic „Times”, „aceasta ar putea compromite delicatul echilibru al actualiei coaliții cu socialisții”.

Ca succesorii ai lui Fanfani se avansează numele a doi membri ai actualului cabinet — Emilio Colombo, ministrul Trezoreriei, și Paolo Emilio Taviani, ministrul de interne. Prima candidatură — afirmă France Presse — se va lavi cu siguranță de opoziția stîngii, alături de celei reprezentate în guvern, cît și de celei din opoziție, deoarece Colombo mani-

festă unele tendințe conservatoare. Cea de-a doua candidatură i se pare agenției a avea mai multe șanse, dar în acest caz s-ar ivi problema găsirii unui titular pentru Ministerul de Interne. Primul ministru va recurge, probabil, la o reimpărțire a portofoliilor în cadrul actualului guvern.

Se crede, în general, că politica externă a Italiei nu va suferi modificări esențiale odată cu demisia lui Fanfani, repercutiunile ei fiind doar de ordin intern. În orice caz, scrie ziarul vest-german „Neue Ruhr Zeitung”, guvernul italian va intra slăbit în anul an”.

Noile incidente petrecute în Republica Dominicană au atras atenția observatorilor politici occidentali asupra crizei latente din această țară. Ziarul parizian „Le Monde” examinează într-un articol de fond impasul la care s-a ajuns lărași în problema dominicană și discută riscul unei eventuale noi intervenții militare intensificate a Statelor Unite. După părerea acestui ziar, factorul principal al turbulențelor îl constituie manevrele cercurilor militariste. „Elementele militare trujiliste continuă să creadă acum, la patru ani după moartea lui Trujillo că totul le este permis. Însăpîmintate de importanța crescîndă a forțelor de sîfînga și cîntînd, nu fără oareca-

re îndeplățire, pe complicitatea înaltului Comandament militar american de la Santo Domingo, militarilor de dreapta caută să facă imposibile alegerile generale prevăzute pentru luna iunie a anului viitor”.

Rezolvarea actualiei situații critice nu poate interveni, subliniază ziarul, decît prin eliminarea nucleelor trujiliste existente încă în armata dominicană. „Pentru restabilirea ordinii”, scrie „Le Monde”, era indispensabilă desființarea forțelor militare și poliției ale trujilismului. Fra evident că exilarea unuia singur dintre acești militari, generalul Wessin, care a fost numit consul la Miami, nu ajungea pentru a slăbi cu adevărat veritabilul stat în stat pe care-l constituie militarilor de dreapta. În aceste condiții există în permanență riscul ca Republica Dominicană să nu poată evita turbulențe grave înaintea de alegerile din vara viitoare”.

De altfel, cercurile militariste nu-și ascund intenția de a forța o nouă intervenție a Statelor Unite. „Dînd naștere unor incidente — tot mai numeroase — se spune în articolul din „Le Monde”, militarilor speră să constrîngă SUA la o nouă intervenție. Deși Pentagonoul a dezmințit trimiterarea de noi trupe la Santo Domingo, este sigur că Washington urmărește cu atenție evoluția evenimentelor”.

Republica Socialistă România la cea de-a XX-a sesiune a ONU

O activitate rodnică și constructivă

(Urmare din pag. I-9)

Națiunile Unite și sînt susceptibile, atunci cînd vor fi aplicate la probleme concrete, să contribuie în mod direct și pozitiv la slăbirea încordărilor și la îmbunătățirea relațiilor dintre statele de pretulindeni. Ceea ce este bun, în cel mai înalt sens al cuvîntului, pentru orice regiune, este cu siguranță bun pentru toată lumea. Iar istoria ne arată că acest adevăr are o semnificație deosebită pentru Europa.

O părere similară a, exprimat reprezentantul Franței, Roger Seydoux, care a scos în evidență că „reintroducerea unui climat de încredere și de bună vecinătate în relațiile dintre statele europene constituie unul din obiectivele fundamentale ale guvernului francez. De aceea, el primește cu satisfacție inițiativa care se inspiră din aceeași preocupări. Cu atât mai mare este simpatia cu care am întîmpinat inițiativa României, cu cît ea aparține unei țări de care sîntem legați printr-o prietenie tradițională... Iată de ce delegația franceză este fericită că proiectul de rezoluție în această problemă depus de către țări situate la orizonturi politice diferite, a format obiectul unui vot unanim”.

Reprezentantul Italiei, Piero Vinci, a subliniat la rîndul lui

„îmi exprim deplina convingere că, dacă va fi aplicată în spiritul bunăvoinței, al bunelor credințe și al seriozității, idelle conținute în inițiativa delegației române, căreia îi aducem omagiu nostru, se vor dovedi foarte folositoare pentru cauza înținerii păcii și securității în Europa și vor constitui un exemplu al modului în care trebuie să facem față problemelor epocii noastre în toate pîrțile lumii”.

Tot la cea de-a XX-a sesiune a ONU a fost concretizată și o altă inițiativă a țării noastre — a fost adoptată Declarația cu privire la promovarea în rîndurile tineretului a idealurilor de pace, respect reciproc și înțelegere între popoare. Importanța acestei inițiative a fost subliniată nu numai de unanimitatea cu care a fost adoptat documentul, ci și în declarațiile multor delegați care au arătat consecvența cu care România promovează pe plan internațional o politică de colaborare și înțelegere între popoare, sprijinul larg de care se bucură această politică.

„Delegația sovietică dorește să felicite delegația Republicii Socialiste România frățești — care a fost inițiativa prezentării a acestei propuneri în Organizația Națiunilor Unite — pentru încheierea cu succes a luptei duse timp de cinci ani de forțele de-

mocratice progresiste în cadrul ONU pentru elaborarea Declarației cu privire la promovarea în rîndurile tineretului a idealurilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare”.

„Traducerea în viață de către toate statele a prevederilor de bază și principiilor acestui declarații va contribui la menținerea păcii și securității generale la consolidarea coexistenței pașnice a statelor cu orînduirii politice diferite”, a declarat în această privință N. T. Fedorenko, reprezentantul U.R.S.S.

Iar delegația Statelor Unite și-a exprimat convingerea că „declarația poate ajuta în mare măsură la stimularea de programe practice și rașionale pentru tineretul de pretulindeni și că, în concordanță cu principiile libertății, organizațiile de tineret trebuie să ajute la promovarea schimbului liber de păreri”.

La sesiunea din anul acesta a Adunării Generale a ONU a fost adoptată, din inițiativa României, și o rezoluție privind valorificării și utilizării resurselor umane. De asemenea, reprezentanții țării noastre au contribuit, în calitate de coautori, la elaborarea și adoptarea altor documente importante în legătură cu campania mondială pentru alfabetizare, aplicarea științei și

Succesele tot mai mari obținute de poporul român în dezvoltarea economică, socială și culturală a țării, precum și atașamentul profund la cauza păcii și colaborării internaționale au dus la o creștere fără precedent a prestigiului internațional al României socialiste. Poziția consecventă și constructivă a reprezentanților români la ONU a avut, de asemenea, ca rezultat sporirea autorității delegației țării noastre. Este un prilej de îndeplătită mîndrie să consemnăm interesul cu care a fost urmărită activitatea delegației române, aprobarea cu care au fost primite inițiativa de colaborare și sprijinul care i-au fost solicitate de către numeroase alte delegații, atunci cînd intenționau să prezinte o propunere. O expresie a acestei afirmări cres-

cînde a României pe arena internațională a fost și alegerea reprezentanților noștri în organisme și funcții importante în ONU. La sesiunea din anul acesta, un reprezentant român a fost ales vicepreședinte al Comitetului juridic al ONU. În prezent, România este membră în Consiliul Economic și Social, în Consiliul pentru comerț și dezvoltare, în Comitetul pentru dezarmare, în Comitetul pentru studierea problemelor operațiunilor de menținere a păcii, în Comitetul consultativ pentru problemele administrative și bugetare, în Comitetul consultativ pentru aplicarea științei și tehnicii, în folosul dezvoltării statelor etc., pronunțîndu-se în toate aceste organisme pentru îmbunătățirea continuă a activității ONU, pentru respectarea deplină în cursul acestei activități de către toate statele a înaltelor principii înscrise în Cartă.

Întreaga activitate desfășurată de România la cea de-a XX-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite constituie un exemplu al aplicării cu consecvență a politicii sale externe iubitoare de pace, politica care, după cum arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu în Raportul prezentat la cea de-al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român, „are ca temelie trinitică permanentă principiile suveranității și independenței naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne, avantajul reciproc”.

CINEMATOGRAFE

MUREȘUL: „Ultima cavalcadă spre Santa Cruz”. Orele 10, 12, 14, 16, 18, 20.

STUDIO: „Dincolo de barieră”. În completare „8 minute de vis”. Orele 11, 15, 17, 19, 21.

VEAC NOU: „La ora cînd după-amiază”. Orele 11, 14, 16, 18, 20, 22.

TINERETULUI: „Legea și forța”. În completare „Portrete”. Orele 11, 15, 17, 19.

VICTORIA: „Sărutul”. În completare „Cetățile chimiei”. Orele 14, 16, 18, 20.

PROGRESUL: „Seful”. În completare „Secolele gloriei omenești”. Orele 16, 18, 20.

SOLIDARITATEA: „Sechestratul din Altona”. Orele 16, 18, 20.

MICALACA: „Paula captivă”. Orele 17, 19.

CFR GRĂDIȘTE: Colaboratorul Ceka.

Programul televiziunii

de joi, 30 decembrie 1965

19.00 Jurnalul televiziunii (I). 19.30 Emisiunea „Pentru voi copii”. 20.00 Săptămîna. 21.00 Avangardă. 21.15 Spectacol prezentat de Ansamblul artistic al Uniunii Tineretului Comunist. 22.45 Jurnalul televiziunii (II) — Buletinul meteorologic.

TEATRE

Teatrul de stat

Joi, 30 decembrie, orele 19.30: „Visul unei nopți de iarnă” (abonament seria L).

Sîmbătă, 1 ianuarie 1966, orele 16: „Visul unei nopți de iarnă”, iar la orele 19.30 „Capcana”.

Duminică, 2 ianuarie 1966, orele 16: „Capcana”, iar la orele 19.30 „Visul unei nopți de iarnă”.

Teatrul de marionete

Duminică, 2 ianuarie 1966, orele 10.30 „Ursuleții în vacanță”, iar la orele 16 „Fips la circ”.

CONCERTE

Joi 30 decembrie 1965, orele 20, în sala Palatului cultural, orchestra simfonică a Filarmonicii de stat Arad, sub conducerea dirijorului Jan Hugo Huss, prezintă un festival de muzică românească.

În program: Ion Dumitrescu: Preludiu simfonic, Alfred Alessandrescu: Poemul simfonic „Acțiune”, Paul Constantinescu: Jocuri românești, Aladar Zoltan: Dansuri din Corund, Marțian Negrea: Muntii Apuseni.

La acest concert sînt valabile abonamentele neutilizate din trim. IV 1965. Biletele se găsesc la agenție, iar în seara concertului la casa Palatului cultural.